

Del 3 af 3

Søndag, den 16. februar

Vi kunne spise morgenmad helt til kl. 10.30, så vi sov længe og stod først op ved 9-tiden. Jeg vågnede godt nok noget tidligere, men jeg nød stilheden, kiggede på færger (total nørdet!) og læste videre i min bog. Den var noget dårligere end sit rygte, i øvrigt.

De andre vågnede lidt efter lidt. Alle havde sovet fantastisk og glædede sig til at se Stockholm for alvor. Vi havde aftalt, at vi skulle se Gamla Stan og Vasamuseet. Morgenmaden var som hotelmorgenmad af middelmådig standard nu engang er, men vi blev alle mætte og maden – især morgenmaden smager ofte bedst, når man ikke selv skal lave den. Vi nød synet af færgerne, der sejlede i havn, mens vi sad og spiste. De manøvrerede fantastisk let i det ikke særlig store havnebassin.

Turen gik mod T-banen og toget kørte ind på perronen, som vi kom derned. Vi kom til at stå af på den "forkerte" ø. Vi sjuskede igennem Gamla Stan og kiggede på alle de gamle huse og smalle gader. Hele bydelen er belagt med brosten og det var meget hyggeligt. Pigerne fik hver en polkagris, som er en lang stang bolchemasse med forskellig smag. Vi fandt også et sted, hvor de solgte svenske tossehuer i uldstrik. Maria valgte en rød og Lisa en hvid og så frøs

de ikke længere om ørerne!

Efter nogen tid blev vi enige om, at vi skulle finde Vasamuseet. Vi havde ikke lige købt et kort, så det eneste vi havde at gå efter, var et meget lille kort fra bagsiden af turistbrochuren. Vi endte ved havnen og heldet tilsmilede os. Der afgik en båd med det samme mod Djurgården, som øen hedder, hvor museet ligger. Vi fik hurtigt købt billetter og da vi var kommet ombord, sejlede vi ud i den svenske natur.

Sejladsen tog 15 min. med et enkelt stop undervejs. Vi blev sat af på en lille plads, hvorfra vi gik op mod den bygning, vi havde identificeret som Vasamuseet. På vejen så vi et skilt mod et akvarium, hvor man kunne komme ind og se hajer og andre spændende fisk. Vi blev enige om, at vi lige så godt kunne gå ind og kigge. Her gjaldt vores a la carte kort også. Gudskelov. Det var ret dyrt at komme ind og oplevelsen stod bestemt ikke mål med entreprisens

størrelse. Under en time senere råbte vi haj haj og gik over til Vasa, som nok var det, vi havde glædet os mest til.

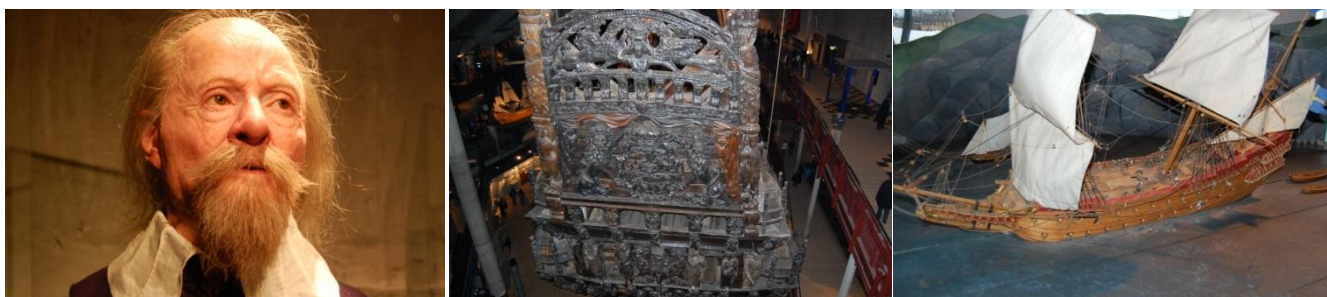
Bygningen så ikke ret stor ud fra vandet og heller ikke, da vi stod ved akvariet, men da vi endelig kom helt derop, kunne vi se, at det var kæmpestort. Vi gik ind og her kunne vi også bruge vores kort og dermed havde vi "sparet" næsten 800 svenske kronor på mindre end en time...

Det var en kæmpe oplevelse at se dette enorme skib, som sank på sin jomfrurejse, fordi kongen ville have et ekstra kanondæk bygget på og dermed blev skibet for tungt. Det var en frygtelig katastrofe og først over 300 år efter ulykken, blev skibet hævet, restaureret og udstillet. Gudskelov. Der var rigtig mange ting at se på og læse om.

Efter den første time gik vi ind på restauranten og fik en kop kaffe, kakao og et stykke chokoladecake til pigerne. Derpå gik vi ind og tog en time mere. Bygningen bestod af 7 etager. Når man stod på den øverste etage var der stadig en "etage" op til toppen af skibet og noget længere op til mastetoppen, hvor den øverste del endda var skåret bort for at der kunne være plads til resten. Der var utrolig livagtige modeller af de mennesker, der havde været ombord. Der var blevet fundet en del skeletter, som var samlet og derudfra var disse modeller skabt. Lisa synes, at både skeletterne og modellerne var lidt uhyggelige. Man kan læse meget mere om museet og skibet her: <http://www.vasamuseet.se/>

Efter denne overdådige kulturberigelse blev vi enige om, at vi måske skulle prøve at finde noget tøj til tøserne. Jeg var blevet noget lunken på vores indfald om, ikke at tage tøj med på rejsen. Jeg havde en T-shirt, en nederdel, et par bukser, en cardigan og undertøj med og Jesper vel det samme. Pigerne havde nærmest kun det tøj de stod og gik i. Jeg orkede ikke at skulle ind og prøve tøj, men vi var jo nødt til at finde lidt til pigerne. De fik et par bluser og et par bukser hver. Jesper og jeg skiftede underbukser, da vi kom hjem 😊

Vi var blevet noget sultne og pigerne plagede for en tur på MacD. Øv... jeg troede, at vi skulle have fået en smörgås – men det blev så til en burger. Sådan en fætter stiller min rejsemave på uendeligt og jeg fortrød, da vi gik ud igen. Vi påbegyndte hjemrejsen. Det var blevet mørkt og vi synes, at pigerne havde gået nok – eller også havde vi selv ondt i fødderne og småfrøs.

Vi tog en kop kaffe med op fra receptionen. Scandic har tilsyneladende afskaffet roomservice og i stedet indført "hent din mad og drikkevarer selv i restauranten eller cafeen, din dovne hund" konceptet. Senere gik Jesper ned for at hente lidt mad som var en rigtig uhumsk salat og en sandwich, der var så flad, at det så ud som om, at den var blevet klemt i elevatordøren. Men ingen af os sultede på noget tidspunkt.

Pigerne fik lov at se fjernsyn og spise resten af deres polkagris, mens jeg uploadede billeder og læste i min bog. Jeg faldt i søvn på side 148 og havde stadig bogmærker på kinden, da jeg vågnede midt om natten, fordi min tunge smagte som om, at der havde været en ged på værelset...

Mandag den 16. februar

Planerne for dagen var en tur med sightseeing bussen og ellers hvad der faldt os ind. Morgenmadstidsrummet var i dag indskrænket til kl. 9.30, så vi måtte "tidligt" op for at nå at få noget at spise. Vi var da også dernede kl. 9... Igen blev morgenmåltidet indtaget i solens stråler til færgernes dans på vandet krydret med en politirazzia.

I dag havde vi besluttet, at vi lige ville på værelset og slå mave, inden vi skulle ud i det pulserende Stockholmske gadeliv. Det var dejligt afslappende lige at sidde på værelset og snakke om gårsdagens oplevelser, se billeder og vise pigerne, hvor mange stationer vi skulle køre osv.

Vi tog T-banen mod centrum efter at have fundet stedet, hvorfra sightseeing bussen kørte. Hele turen tager 90 minutter og det var også en rigtig god oplevelse. Det var begyndt at sne en smule og blæse lidt, så det var rart at sidde i den varme bus og blive vist rundt. Alle passagererne fik udleveret et sæt hovedtelefoner, hvor man fik en guide igennem på det sprog, man ønskede. Dog var der ikke dansk inkluderet... Gode informationer, mange af dem og så letforståeligt, at Maria også kunne være med. –Og i øvrigt behagelig musik i talepauserne. Turen viste, at Stockholm er en kæmpe by med flere små øer, kanaler, parker og broer.

Da turen var overstået, overvejede vi at tage en runde mere, men Lisa synes, det var lidt kedeligt, så efter at have overværet en demonstration af en flok kurdere, der markerede 10-års dagen for massakren i

Kurdistan, gik vi i stedet op i ét af de mange butikcentre og kiggede på forretninger, fik lidt at spise på en café, hvor man sad på en gangbro over arkaden. Det er ret dyrt at spise i Stockholm - 2 portioner lasagne, 2 portioner nachos, 2 kopper kaffe og 2 glas juice: 587 SEK. Jeg kan godt forstå, at svenskerne piver...

Der er helt vildt mange H&M-forretninger i Stockholm. De har alle 3-4 udgange, så man er i tvivl om, hvor man er, når man ikke lige rammer den samme dør, når man skal ud, som den man kom ind af. Faktisk var vi flere gange ikke helt sikre på, hvor mange butikker vi havde besøgt – eller om vi bare var gået ud og ind af den samme butik mange gange...

Vi fik købt en smule tøj til pigerne og faktisk fandt vi også en rigtig flot jakke til Jesper. Sådan en topsmart snowboardjakke med snebarriere og tommelhåndtag. Jeg tog ham lige i hånden, da vi gik ud, for lige at vise Stockholm hvem der er vores daddy! Jeg købte mig 2 T-shirts og en striktrøje på tilbud.

Ved 18-tiden begyndte trætheden at melde sig. Det havde været en kold dag, men pigerne klagede ikke én eneste gang. De har ikke én eneste gang brokket sig over at gå langt, over at de frøs eller at de var sultne eller noget andet. De er en sand fornøjelse at have med ud at rejse. –Og dem, der nu måtte tænke, at det er for godt til at være sandt, må vaske deres tanker med vand og sæbe! De er glade og det værste, vi har været udsat for, er den sædvanlige uendelige talestrøm... 😊

Vi begav os mod Gärdet og besluttede at spise på hotellet, så vi kunne få et godt måltid mad i nogenlunde ordentlig aftenmåltid. Udfordringen er næsten altid, at Maria er frygtelig kræsen og derfor kan det være svært at finde den rigtige kombination af friturestegt mad, som hun også kan blive mæt af. Det var god mad, vi blev alle mætte og tjeneren var både sød og lavede sjov med pigerne. Det var en god afslutning på dagen. Jesper og jeg delte en flaske rødvin og tog en irsk kaffe med op på værelset, hvilket gjorde at jeg faldt i søvn nærmest med sugerøret i munden i samme

øjeblik, mit hoved landede på puden. De fleste kender fornemmelsen af gulvtæppe på tungen efter irsk kaffe – det kan man gange med faktor 12 for at genkalde den størrelse, min tunge havde, da jeg vågnede midt om natten med en blære, der kunne rumme én af hajerne fra akvariet...

Vi havde ikke aftalt, hvad den følgende dag skulle bruges til, men jeg manglede stadig at se kongeslottet og storkirken.